

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ФАКУЛТЕТ БЕЗБЕДНОСТИ

КОМУНАЛНА МИЛИЦИЈА

Настанак, развој и послови

Дипломски рад

МЕНТОР:

Проф. др Зоран Драгишић

КАНДИДАТ:

Кристина Јанковић 105/16

Београд, 2020.

САДРЖАЈ

1.УВОД.....	3
2. РАЗВОЈ КОМУНАЛНЕ МИЛИЦИЈЕ	4
2.1. Концепт полиције у заједници	4
2.2. Разлике између традиционалног модела и полиције у заједници	6
2.3. Полиција у заједници и превенција криминала	7
3. КОМУНАЛНА МИЛИЦИЈА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ	9
3.1. Послови комуналне милиције.....	10
3.2. Начин обављања послова комуналне милиције	12
3. ПОСЛОВИ И НАЧИН ОРГАНИЗОВАЊА КОМУНАЛНЕ МИЛИЦИЈЕ.....	15
3.1. Комунална милиција града Београда	15
3.2. Комунална милиција Новог Сада	16
3.3. Комунална милиција Ниша	17
4.ЗАКЉУЧАК.....	18
5.ЛИТЕРАТУРА.....	19

1.УВОД

Комунална милиција је настала како би се рад полиције прилагодио променљивим потребама локалних заједница. Комунална милиција промовише системску употребу партнерстава за решавање проблема локалне заједнице и проактиван приступ решавању проблема угрожавања јавне безбедности.

За разлику од традиционалне полиције комунална милиција се фокусира на превенцију криминала и изградњу односа између полицијских службеника и локалних заједница којима служе, како би се спречио криминал. Претпоставка развоја локалних самоуправа је јачање локалних институција што подразумева и оснивање комуналне полиције.

Комунална милиција се ослања у свом раду на концепт полиције у заједници, односно промовисање сарадње и партнерства са грађанима и приватним сектором како би се ефикасније сузбиле криминална понашања и радње. Кроз повећање поверења грађана у полицију, гради се безбедније окружење за све. Комунална милиција стога прикупља информације и обавештења од грађана и правних лица, и делује превентивно односно на узроке инцидената.

Комунална милиција доприноси безбедности у градовима, пружа помоћ локалним органима власти у извршењу њихових послова и предузима хитне мере у ванредним ситуацијама. У обављању послова комунална милиција сарађује са градским прганима, грађанима и полицијом. Основна сврха комуналне милиције је обезбеђење неометаног извршавања надлежности града.

2. РАЗВОЈ КОМУНАЛНЕ МИЛИЦИЈЕ

Концепт комуналне милиције постао је актуелан крајем 20. века. После Другог светског рата дошло је до јачања цивилних покрета који су представљали изазов за традиционалну полицију. Развој технологије је допринео променама у начину функционисања полиције. Увођење софистициране опреме и технологије наметнуло је потребу обуке полицајаца. Такође, у многим развијеним европским земљама смањен је број полицајаца и дошло је до централизације полиције. Истовремено, у другој половини 20. века криминалитет је бележио сталан раст (Лазих, 2017).

Услед раста јавних расхода, полцијским службама наметнута су стриктна ограничења у погледу трошкова али и мерење остварених резултата. Све ово је довело до отуђења полиције од локалних заједница. Дошло се до закључка да се полиција не може самостално изборити са криминалитетом уз примену реактивних полицијских мера које су доминирале.

Због тога су се у појединим државама крајем прошлог века, почели примењивати нови системи рада и организације полиције усмерени на превенцију и сузбијање криминалитета (Лазих, 2017). Концепт полиције у заједници представља идеју да полицајци и грађани раде заједно, односно да на различите креативне начине решавају проблеме на нивоу локалне заједнице који су везани за криминал, страх од криминала, различите друштвене поремећаје и друге безбедносне изазове (Министарство унутрашњих послова, н.д.).

2.1. Концепт полиције у заједници

Истраживања су показала да централизација полиције ограничава проактивно деловање и превенцију криминала на локалном нивоу (Scott, 2016). Истовремено је препознато да се простим повећањем броја полицајаца и инвестицијама у опрему неће остварити бољи резултати у смислу смањења криминалних активности (Mastrofski, 1988).

Реактиван приступ полиције игнорише улогу грађана у идентификацији и решавању проблема јавне безбедности на локалном нивоу (Rosenbaum, 2008). Реактиван приступ у решавању проблема јавне безбедности често занемарује узроке криминалног понашања, а централизација занемарује специфичности локалних

заједница и смањује способност полиције да решава проблеме (Skogan, 2006). Истовремено, полицајци су редовно пријављивали да немају сарадњу грађана, а грађани су губили поверење у полицију (Scott, 2016). Полиција се својим ангажовањем на терену удаљила од грађана и о себи створила слику ауторитета који строго професионално спроводи закон, а према грађанима заузима дистанциран и неутралан став (Мисија ОЕБС-а у Србији, 2017).

Како би се повећало поверење грађана у полицију и истовремено повећала ефикасност полиције у решавању питања који угрожавају јавну безбедност на локалном нивоу, развијен је концепт комуналне милиције (Verhage & Ponsaers, 2012). Према Goldstein (1979), полиција као и друге организације мора да управља „улазом и излазом“. Улаз, односно ресурси неопходни за извршавање послова полиције подразумевају људске и материјалне ресурсе. Излаз обухвата низ проблема за чије је решавање надлежна полиција. Централизација и фокус на перформансе резултирали су давањем приоритета обуци, менаџменту, модернизацији опреме, побољшању процеса и слично. Мање пажње се посвећује крајњим резултатима рада полиције (Goldstein, 1979).

Крајњи резултат рада полиције је низ друштвених проблема који се јављају у локалним заједницама. Са једне стране, полицијске институције су под притиском постизања ефикасности. Са друге стране, грађани нису задовољни услугом коју полиција пружа и губе поверење у институције. Раст броја нерешених проблема и незадовољство грађана објашњава се недостатком финансијских, људских и материјалних ресурса. У оваквом контексту, полиција је полако престајала да буде у стању да на адекватан начин испуњава своје функције. Као решење проблема Goldstein предлаже оснивање комуналне милиције која би се проактивно бавила проблемима локалних заједница и која би активно ангажовала грађане у превенцији криминала.

Предности оснивања полиције у заједници су (EUCPN, n.d.):

- смањење тензија између полиције и локалних заједница,
- ефективније коришћење ресурса полиције,
- већи квалитет услуга које пружа полиција,
- раст ефективности у решавању проблема локалних заједница, јер ће сваки проблем бити детаљно анализиран и реаговаће се плански,

- раст задовољства полицијаци послом и раст њихове мотивације,
- јасна одговорност полиције локалној заједници.

Концепт рада полиције у локалној заједници као нов начин организације полиције и друштва на превенцији криминалитета примењује се од краја 20. века у већини развијених земаља и државама у развоју. Концепт полиције у заједници је присутан у земљама Скандинавије, Великој Британији, Холандији, Француској, Немачкој, САД, Канади, Израелу, Латинској Америци и Далеком истоку (Лазих, 2017). Иако се концепт примењује на различите начине, заједничко за све програме полиције у заједници је да (Никач, 2007:50):

1. успостављају снажне везе између полиције и локалних заједница којима се координира извршна власт са осталим службама које утичу на квалитет живота заједнице и
2. повећавају способност извршне власти да идентификује, анализира и одговори на проблеме локалне заједнице на систематичан начин.

Министарство унутрашњих послова Републике Србије је од 2001. године започело са припремама за увођење модела полиције у заједници а у циљу изградње боље комуникације са јавношћу и сарадње са грађанима и заједницом (Мисија ОЕБС-а у Србији, 2017). У Србији је концепт полиције у заједници почео да се примењује 2002. године (Лазих, 2017). Влада Републике Србије је 2013. године усвојила Стратегију полиције у заједници, а 2015. године усвојен је Акциони план за примену Стратегије полиције у заједници за 2015. и 2016. годину. Промене у полицијској организацији у складу са новим концептом профилишу полицију као јавну службу која остварује партнерство са заједницом и самим тим обезбеђује подршку грађана и њихово учешће у превентивним активностима (Министарство унутрашњих послова, н.д.).

2.2. Разлике између традиционалног модела и полиције у заједници

Традиционалан модел полицијске организације захтева постојање централизоване, хијерархијске, бирократске и затворене организације са јасно дефинисаним циљем. Основа полицијског поступања је реаговање на појединачне инциденте, а не на узроке који до њих доводе. Нагласак се ставља на репресивну улогу полиције (Мисија ОЕБС-а у Србији, 2017).

Полиција у заједници наглашава проактивност и превентивно деловање, гради партнерство са грађанима и транспарентност у раду. Полази се од идеје да је криминал комплексан друштвени проблем који се не може решити деловањем само једне институције. Стога се кроз комуникацију са грађанима, уочавају проблеми и елиминишу њихови узроци, чиме се гради поверење између полиције и грађана (Мисија ОЕБС-а у Србији, 2017).

Дефиниција појма	Традиционални модел	Полиција у заједници
Полиција	Владина институција приоритетно одговорна за спровођење закона	Полицијски службеници су плаћени да стално брину о безбедности свих грађана
Улога полиције	откривање и расветљавање кривичних дела	Откривање и решавање различитих врста проблема
Пироритети	Тешка кривична дела са великом материјалном штетом и елементима насиља	Сви проблеми који узрокују велику забринутост и страх код грађана и ометају њихове свакодневне активности
Мерење учинка	Бројем откривених и расветљених кривичних дела	Смањењем озбиљних поремећаја и стопе криминала, и повећање осећања сигурности код грађана
Успешност полиције	Брзина интервенција на инциденте	Сарадња са грађанима
Информације од значаја	Информација о одређеним кривичним делима и извршиоцима	Информација о различитим криминогеним активностима појединаца или групама

Табела 1: Поређење традиционалног модела и полиције у заједници

Извор: Мисија ОЕБС-а у Србији (2017). *Приручник за рад полиције у заједници*.

Београд: Мисија ОЕБС-а у Србији

2.3. Полиција у заједници и превенција криминала

Превенција криминала у локалној заједници захтева од полицијца да посвете пажњу узроцима безбедносних проблема пре него да се фокусирају на саме инциденте. Комунална милиција мора да буде обучена да прикупља информације о криминалним

радњама и понашањима, и да тражи изворе друштвених проблема како би се спречили поновни инциденти. У неким случајевима, грађани могу да учествују у решавању проблема или могу обезбедити информације које су неопходне за ефикасан рад полиције.

Превенција криминала у локалној заједници може да укључи и имплементацију програма едукације младих о психоактивним супстанцама или насиљу, и других програма који повећавају укљученост полиције у живот локалних заједница и омогућавају проактивно деловање. Проактиван приступ захтева изградњу односа са грађанима и сарадњу са локалним органима власти, организацијама цивилног друштва, приватним сектором и другим стејкхолдерима.

Концепт полиције у заједници такође намеће потребу за већом децентрализацијом ауторитета и укључивањем полицајаца у доношење одлука. Наиме, полицајци морају бити обучени да доносе одлуке на лицу места и да буду дискретни у решавању проблема како би стекли поверење заједнице. Кажњавање се користи само као последња мера, односно ако су испљене све остале могућности да се реши неки проблем (Cossyleon, 2019). Комунална милиција може ефикасније да примени концепт полиције у заједници јер су комунални милицајци боље упознати са локалним окружењем, у вези је са локалним органима власти и делују не само као службеници већ и као нека врста пријатеља (Мисија ОЕБС-а у Србији, 2017).

3. КОМУНАЛНА МИЛИЦИЈА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

У Републици Србији, полиција Републике Србије, као део Министарства унутрашњих послова, обавља законом утврђене послове, пружа подршку владавини права, штити грађане, имовину и пословање свих правних и физичких лица, и одговорна је за остваривање безбедности.

Комунална милиција је образована на територији градова и града Београда, са циљем извршавања одређених комунално-полицијских и других законом утврђених послова. Образовањем комуналне милиције се обезбеђује извршавање уставних и законских надлежности градова у питањима комуналне делатности, заштите животне средине, људи и добара, и обезбеђује заштита и одржава ред у коришћењу земљишта, простора, локалних путева, улица и других јавних објеката (Пилиповић, 2014).

За разлику од полиције која је државни орган, комунална милиција је орган локалне управе. Полиција је договорна за одржавање уставног поретка, унутрашњег реда и мира, док је комунална милиција одговорна за обављање послова комуналне делатности. Полицијски службеници су униформисани и неуниформисани запослени у Министарству унутрашњих послова, који имају статус овлашћених службених лица према Закону о полицији (2016).

Комунални милицајац је службено лице, које има прописану униформу и ознаке и примењује законом прописана овлашћења у обављању комунално-полицијских послова. Комунални милицајац има службену легитимацију која му служи за представљање, а дужан је да је покаже пре примене овлашћења, на захтев лица према коме овлашћење примењује. Службену легитимацију издаје овлашћени градоначелник, а службена легитимација мора да садржи податке о службеном својству, овлашћењима комуналног милицајца и његове идентификационе податке (Закон о комуналној милицији, 2019).

Основна сврха комуналне милиције је да обављањем својих послова обезбеди потпуно и несметано извршавање надлежности града. Комунална милиција превентивно делује на спречавању и сузбијању кривичних дела и прекршаја којима се нарушава комунални ред и у томе сарађује с полицијом. Комунални милицајци имају

овлашћење да подносе захтеве за вођење прекршајног поступка, пријаве за привредне преступе и кривичне пријаве (Милосављевић ет ал, 2010).

3.1. Послови комуналне милиције

Према Закону о комуналној милицији (2019), послови које обавља комунална милиција су:

- одржавање комуналног и другог законом уређеног реда од значаја за комуналну делатност;
- вршење контроле над применом закона и других прописа и општих аката из области комуналне и других делатности из надлежности града;
- остваривање надзора у јавном градском, приградском и другом локалном саобраћају, у складу са законом и прописима града;
- заштита животне средине, културних добара, локалних путева, улица и других јавних објеката од значаја за град; и
- подршка спровођењу прописа којима се обезбеђује несметано одвијање живота у граду, очување градских добара и извршавање других задатака из надлежности града.

У обављању послова комунална милиција примењује (Милосављевић ет ал, 2010):

- превентивне мере и
- репресивне мере.

Примери превентивних мера су (Милосављевић ет ал, 2010):

- 1) упозорење - када комунални милицијац уочи да лице својим понашањем, деловањем или пропуштањем одређене радње може да наруши законом и другим прописима уређени комунални ред. Упозорење се даје усмено, писано или путем средстава јавног информисања.
- 2) усмено наређење - када треба спровести обавезна упутства и забране, као и наложити мере због којих је неопходно обавити посао из надлежности комуналне милиције

- 3) провера идентитета лица чије понашање или деловање представља кршење прописа из делокруга комуналне милиције увидом у личну исправу или на основу изјаве лица чији је идентитет проверен.
- 4) довођење - ако комунални милицајац не може да утврди идентитет лица провером лице се упућује надлежном органу ради утврђивања идентитета
- 5) прегледање лица затеченог у кршењу прописа из делокруга комуналне милиције, возила и предмета који су у непосредној близини или под надзором лица које прегледа.
- 6) привремено одузимање предмета који је при бављен, употребљен или настао кршењем прописа из делокруга комуналне милиције.
- 7) видео надзор с тим што уређаји за видео-надзор морају бити видљиви, са истакнутим натписом да је простор или објект обезбеђен видео-надзором
- 8) употреба средстава принуде – физичке снаге, службене палице и средстава за везивање. Комунални милицајац може да употреби ова средства принуде само ако у обављању послова на други начин од себе или другог не може да одбије напад.

У обављању послова комунални милицајац може применити и репресивне мере ако је за примену тих мера овлашћен. Репресиивне мере су (Милосављевић ет ал, 2010):

- 1) изрицање мандатне казне,
- 2) подношење пријаве надлежном органу за учињено кривично дело,
- 3) подношење захтева за вођење прекршајног поступка и
- 4) обавештавање другог надлежног органа да предузме мере из своје надлежности.

Када је у питању употреба средстава принуде комунални милицајац примењује иста начела као и када је у питању употреба полицијске принуде, а то су законитост, потреба или уздржаност и пропорционалност. У свом раду комунални милицајци морају да се руководе принципом рада који налаже најмање штетне последице (Пилиповић, 2014).

Да би обављали послове из своје надлежности, комунални милицајци располажу опремом која се састоји од (Милосављевић ет ал, 2010):

- службених возила и службених пловила,
- посебне опреме возила и пловила, и
- опреме комуналних милицајаца.

3.2. Начин обављања послова комуналне милиције

Комунални милицајци обављају послове на тај начин што су присутни на местима где треба одржавати ред и предузимати друге превентивне мере и примењивати предвиђена овлашћења комуналне милиције (Пилиповић, 2014). У обављању својих послова комунална милиција мора да сарађује са грађанима, правним лицима, градским органима, организацијама и службама, као и са надлежним државним органима (Милосављевић ет ал, 2010).

Превентивно деловање комуналне милиције огледа се у перманентном присуству комуналних милицајаца на терену, прикупљању података и информација од грађана, правних лица, јавних предузећа и јавних служби у областима за које су надлежни. Комунална милиција посебно сарађује са (Милосављевић ет ал, 2010):

- грађанима и правним лицима – резултат добре сарадње су обавештења и информације о кршењу комуналног реда. Грађани комуналној милицији могу подносити пријаве, петиције и предлоге у вези с комуналним редом, и то писменим путем, електронском поштом, а у хитним случајевима телефоном и непосредним усменим обраћањем.
- градским инспекцијама – резултат сарадње је размена информација потребних за обављање послова.
- полицијом - комунална милиција, када јој је то потребно за извршавање задатака, може од полиције добити личне податке о грађанима, податке о возилима и друге податке из евиденција које води полиција.

Ради развијања међусобне сарадње комуналне милиције и полиције градоначелник може споразумно са министром унутрашњих послова да доноси одговарајуће акте о сарадњи и оснива координациона тела од значаја за остваривање

заједничких циљева. Сарадња између комуналне милиције и полиције одвија се према принципима (Пилиповић, 2014):

- партнерства и аутономије;
- споразумевања;
- надређености и контрола; и
- правна сигурност.

Комунална милиција обавља своје послове (Милосављевић ет ал, 2010):

- организованим присуством комуналних милицајаца на местима на одржавања реда првенствено патролном активношћу комуналних милицајаца. Основни задатак комуналних милицајаца у патроли јесте да непосредно превентивно делују на спречавању и сузбијању кривичних дела и прекршаја којима се нарушава комунални и други ред из надлежности комуналне милиције.
- предузимањем других превентивних мера као што су прикупљање и коришћење потребних обавештења, непосредни надзор у јавном градском и приградском или другом локалном саобраћају и друге мере,
- применом законом предвиђених овлашћења комуналне милиције која обухватају упозорења, усмена наређења, провере идентитета, довођења, прегледања лица и предмета, привремена одузимања предмета, видео надзор и употребу средстава принуде.

Сви послови комуналне милиције морају се обављати у складу са законом прописаним начелима и то (Милосављевић ет ал, 2010):

- начело законитости обавезује комуналне милицајце да сваки од својих послова обављају и свако од својих овлашћења примењују строго на начин и под условима прописаним законом и другим прописима.
- начело професионализма захтева од комуналних милицајаца да своје послове обављају и своја овлашћења примењују у складу с правним и етичким правилима своје струке, непристрасно и без икакве дискриминације, политички неутрално, делотворно, одговорно, савесно, дисциплиновано и уз пуно поштовање личности и достојанства грађана.

- начело сарадње захтева од комуналних милицајаца да у обављању својих послова и примени овлашћења остварују коректну сарадњу са грађанима и правним лицима, другим градским органима, полицијом и другим субјектима. и
- начело сразмерности налаже комуналним милицајцима да у примени својих овлашћења увек воде рачуна о постојању сразмере између последица које примена овлашћења изазива и циља који се постиже применом тог овлашћења.

3. ПОСЛОВИ И НАЧИН ОРГАНИЗОВАЊА КОМУНАЛНЕ МИЛИЦИЈЕ

Комунална милиција је у Републици Србији основана на основу Закона о локалној самоуправи (2007) и Закона о комуналној полицији из 2009. године, а 8.јула 2019 године, дошло је до измена и допуна у закону где је назив Комунална полиција промењен у Комунална милиција. Законима није прописан јединствен начин организовања, већ је комунална милиција, у зависности од локалне самоуправе, организована на многобројне начине. Унутрашње уређење градске управе заснива се, по правилу, на начелима која утврђује надлежни орган града у складу с потребама и конкретним околностима сваког града. У неким случајевима комунална милиција је самостална организација у оквиру градске управе, а негде је саставни део комуналне или неке друге инспекције (Кекић & Миленковић, 2016).

Унутрашње уређење комуналне милиције може бити различито и зависи од опредељења сваког града. Који ће од могућих начина унутрашњег уређења комуналне милиције бити изабран, зависи од конкретних околности и потреба града, односно од процене који ће начин бити најрационалнији и у највећој мери обезбедити остваривање сврхе комуналне милиције.

При образовању и уређењу комуналне милиције град обезбеђује да број комуналних илицајаца одговара броју становника града према последњем попису, тако да на сваких пет хиљада становника не може имати више од једног комуналног милицајца (Милосављевић ет ал, 2010). Комуналном милицијом руководи начелник комуналне милиције. Начелника комуналне милиције распоређује начелник јединственог органа градске управе.

3.1. Комунална милиција града Београда

Комунална милиција града Београда образована је као јединствени орган у оквиру Градске управе Града Београда. Одлуком о комуналној полицији (2010) града Београда се одређују послови и овлашћења комуналне милиције утврђени законом и одлукама Скупштине града Београда, као и облици и начин остваривања сарадње комуналне милиције са градским инспекцијским службама и организацијама од значаја за град Београд.

Према Одлуци, комунална милиција на територији града врши законом и овом одлуком одређене комунално-полицијске и друге послове чијим обављањем се обезбеђује извршавање надлежности града и градске општине, односно којима се обезбеђује обављање законом одређених послова из надлежности града и градске општине. Послови комуналне милиције су (Одлука о комуналној полицији, 2010):

- непосредно одржавање комуналног и другог законом уређеног реда од значаја за комуналну делатност
- остваривање надзора у јавном градском, приградском и другом локалном саобраћају,
- заштита животне средине,
- заштита општинских и некатегорисаних путева, улица и државних путева из надлежности града и припадајућих путних објеката од непрописног заузећа и општећивања
- заштита културних добара и других јавних објеката од значаја за град и градску општину
- вршење контроле над применом закона и других прописа и општих аката и
- подршка спровођењу прописа којима се обезбеђује несметано одвијање живота у граду, очување градских добара и извршавање других задатака из надлежности града

Поред наведених послова комунална милиција пружа помоћ надлежним органима, предузима хитне мере заштите, људи, имовине и животне средине и учествује у вршењу спасилачке функције у ванредним ситуацијама.

3.2. Комунална милиција Новог Сада

Одлуком о Комуналној полицији ("Службени лист Града Новог Сада", бр. 55/09), образована је Комунална милиција, као основна унутрашња јединица Градске управе за инспекцијске послове. Према Одлуци послови Комуналне милиције су:

- одржавање реда у областима јавне чистоће, заузећа јавних површина, контроле радног времена угоститељских објеката и објеката за приређивање игара за забаву и игара на срећу, испоруке и одвођења вода, уређивање и одржавање депоније, јавна паркиралишта, и друго.

- Вршење контроле над применом закона и других прописа и општих аката из области комуналне и других делатности из надлежности града.
- Остваривање надзора у јавном градском, приградском и другом локалном саобраћају, у складу са законом и прописима града.
- Заштита животне средине, културних добара, локалних путева, улица и других јавних објеката од значаја за град.
- Одржавање градског реда.

3.3. Комунална милиција Ниша

Комунална милиција града Ниша образована је Правилником о организацији и систематизацији радних места (2017), као посебна организација у оквиру Градске управе. Слично као и у Новом Саду и Београду, послови комуналне милиције подразумевају одржавање комуналног реда, надзор у градском саобраћају, заштиту животне средине али обухватају и:

- Контролу уклањања снега и леда;
- Контролу спољног обезбеђивања и обележавања градилишта одговарајућом таблом;
- Контролу одржавања зоохигијене;
- Обезбеђивања поштовања кућног реда у стамбеним зградама;
- Обезбеђивања услова за несметано спровођење мера за заштиту од пожара;
- Обезбеђивања поштовања радног времена угоститељских и других објеката.

4.ЗАКЉУЧАК

Комунална милиција образује се у градовима као унутрашња организациона јединица у саставу градске управе. Сврха, послови и основе унутрашњег уређења комуналне милиције прописани су посебним Законом о комуналној милицији.

Основна сврха комуналне милиције је да обављањем послова обезбеди потпуно и несметано извршавање надлежности града посебно у домену комуналних делатности, заштите животне средине, људи и добара и коришћење земљишта, простора, локалних путева, улица и других јавних објеката у граду. Обављањем својих послова комунална милиција доприноси и реду и миру у градовима.

Комунална милиција превентивно делује на спречавању и сузбијању кривичних дела и прекршаја којима се нарушава комунални ред. У обављању својих послова комунална милиција сарађује са грађанима, правним лицима, локалним органима и полицијом. Комунални милицајци имају овлашћење да подносе захеве за вођење прекршајног поступка, пријаве за привредне преступе и кривичне пријаве, али примарно примењују превентивне мере у обављању послова у њиховој надлежности.

Унутрашње уређење комуналне милиције може бити различито и зависи од опредељења сваког града. Избор унутрашњег уређења комуналне милиције зависи од конкретних околности и потреба града, односно од процене који ће начин бити најрационалнији и у највећој мери обезбедити остваривање сврхе комуналне милиције.

5.ЛИТЕРАТУРА

1. Goldstein, H. (1979). Improving policing: a problem-oriented approach. *Crime and Delinquency*, 25, 236-258.
2. EUCPN (n.d.). CommunityOriented Policing in the European Union Today. Преузето 29.8. 2020. године са https://eucpn.org/sites/default/files/document/files/Toolbox%2014_EN_LR.pdf
3. Закон о полицији (2016). Службени гласник 6/2016.
4. Закон о комуналној милицији (2019). Службени гласник 49/2019.
5. Кекић, Д. & Миленковић, М. (2016). Варијетети и асиметричности комуналне полиције у Републици Србији. *Конференција Европске интеграције: правда, слобода и безбедност*. Преузето 29.8. 2020. године са https://www.researchgate.net/publication/309718307_VARIJETETI_I_ASIMETRICNOSTI_KOMUNALNE_POLICIJE_U_REPUBLICI_SRBII_VARIETIES_AND_ASYMMETRIES_OF_THE_MUNICIPAL_POLICE_OF_THE_REPUBLIC_OF_SERBIA
6. Лазих, И. (2017). Дефинисање концепта рада полиције у локалној заједници. *Администрација и јавне политике*, III (2-3), 36-60.
7. Mastrofski, S. (1988). Community policing as reform: a cautionary tale. U J. Greene & S. Mastrofski (eds) *Community policing: rhetoric or reality*. New York: Praeger.
8. Милосављевић, Б., Милетић, С., Вујадиновић, П., Јосиповић, Р., Оташевић, Б. & Мијаиловић, М. (2010). *Приручник за стручну обуку и полагање испита комуналних полицајаца*. Београд: Министарство за државну управу и локалну самоуправу.
9. Министарство унутрашњих послова (н.д.). Полиција у заједници. Преузето 29.8. 2020. године са http://www.mup.gov.rs/wps/portal/sr!/ut/p/z0/04_Sj9CPykssy0xPLMnMz0vMAfljo8zi_S19zQzdDYy83c1cjQwcA80tXbxdLYwtPAz0C7IdFQEiddO/?1dmy&urile=wcm%3Apath%3A/public_cyrillic/baner/baner+sadrzaj/policija+u+zajednici

10. Мисија ОЕБС-а у Србији (2017). *Приручник за рад полиције у заједници*. Београд: Мисија ОЕБС-а у Србији.
11. Никач, Ж. (2007). *Полиција у заједници*. Београд: Криминалистичко-полицијска академија.
12. Одлука о комуналној полицији (2010). Службени лист града Београда, LIV (6).
13. Пилиповић, В. (2014). Улога полиције и комуналне полиције у остваривању локалне безбедности у Србији. *Civitas*, MMXI (1), 180-193.
14. Rosenbaum, D. P. (2008). A critical eye on Neighborhood Watch: does it reduce crime and fear? U T. Hope & M. Shaw (eds) *Communities and crime reduction*. London: Her Majesty's Stationery Office .
15. Scott, M. S. (2016). Pioneers in policing: Herman Goldstein. *Police Practice and Research*, 17:6, 582-595.
16. Skogan, W. (2006). *Police and community in Chicago: a tale of three cities*. New York: Oxford University Press.
17. Verhage, A. & Ponsaers, P. (2012). *Community policing as a police strategy: effects and future outlook*. EUCPN Thematic Paper No 3. Brussels: EUCPN.
18. Cossyleon, J.E. (2019). Community Policing. *The Wiley Blackwell Encyclopedia of Urban and Regional Studies*. <https://doi.org/10.1002/9781118568446.eurs0058>
19. Одлука о комуналној полицији (2009). Службени лист Града Новог Сада, бр. 55/09.